

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14P/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115200421
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Tomašovičová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115200421.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní vedenom pred sudkyňou Mgr. Andreou Tomašovičovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: W. Q., nar. XX.X.XXXX a Q. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XX, I., obe zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny I., dieťa rodičov: matka B. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XX, I., otec Q. Q., nar. XX.X.XXXX, t.č. bytom O. XX, I., o zníženie výživného, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh na zníženie výživného zamieťa.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec návrhom doručeným súdu dňa 14.1.2015 žiadal o vydanie rozhodnutia, ktorým by mu súd znížil výživné na maloletú W. a maloletého Q. určené mu rozhodnutím súdu vo výške 66,38 eur mesačne na každé z detí. Návrh na zníženie výživného odôvodnil tým, že od poslednej úpravy výšky výživného mu pribudli ďalšie 2 vyživovacie povinnosti. Okrem toho bol v rokoch 2013 - 2014 vo výkone trestu, pričom napriek svojej snahe, sa mu odpykanie trestu nepodarilo nájsť stabilné zamestnanie. Naposledy bolo výživné určené rozhodnutím Okresného súdu Trnava č.k. 20P/11/2008-56 zo dňa 4.6.2008, kedy mu súd určil výživné vo výške 66,38 eur mesačne na každé z detí. V súčasnej dobe je otec detí od 12.1.2016 zamestnaný na základe Dohody o vykonaní práce v spoločnosti IN Production s.r.o. Bratislava a dosahuje pracovný príjem v priemernej výške okolo 100 eur. V predchádzajúcom období bol zamestnaný od 1.1.2015 do 30.6.2015 na základe Dohody o vykonaní práce v spoločnosti IN Services s.r.o. Bratislava, následne bol od 3.11.2015 do 31.1.2016 nezamestnaný, vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a v období od decembra 2015 do januára 2016 poberal dávky v hmotnej núdzi vo výške 61,60 eur mesačne. Do februára 2015 žil v spoločnej domácnosti s priateľkou Q. S., z ktorého vzťahu sa im narodil dňa X.X.XXXX maloletý Q. U. S. a dňa XX.X.XXXX maloletá Q. S.. Práva a povinnosti voči maloletej Q. boli upravené Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 27P/47/2015 zo dňa 13.7.2015, ktorým bolo dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti G. S. a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na jej výživu sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima. Voči maloletému Q. U., práva a povinnosti doposiaľ upravené neboli. Otec býva u svojej matky, ktorej platí na stravu a za bývanie 150 eur mesačne. Okrem práce na základe dohody, si privyrába tým, že kupuje na inzeráty telefóny, ktoré následne predáva a zarobí si týmto spôsobom asi 50 eur mesačne. Z týchto dôvodov nie je schopný podľa vlastného vyjadrenia v určenej výške výživné platiť, a žiadal znížiť ho na sumu vo výške 30% zo sumy životného minima na každé z detí.

Matka so znížením výživného nesúhlasila a upresnila, že naposledy bolo o výške výživného rozhodované Rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 18P/66/2014-92 zo dňa 28.1.2015, ktorým bolo ich manželstvo rozvedené a na čas po rozvode manželstva boli deti zverené do jej osobnej starostlivosti

a o výživnom zo strany otca bolo rozhodnuté v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 25CoP/16/2015-174 zo dňa 11.11.2015 právoplatným dňa 9.12.2015, ktorým bola určená povinnosť otca prispievať na čas po rozvedení manželstva na každé z detí sumou 50 eur mesačne. Otec si výživné v tejto výške neplatí riadne, keď naposledy zaplatil 50 eur vo februári 2016, v januári 2016 zaplatil 30 eur, a v roku 2015 zaplatil výživné len trikrát. Celkom otec doteraz dlží na výživnom na deti sumu okolo 13.000 eur, ktorá je vymáhaná exekútorom. Od októbra 2015 do 11.4.2016 bola zamestnaná o V. S. - PPP I., kde dosahovala priemerný čistý príjem okolo 400 eur mesačne. Tento pracovný pomer bola nútená ukončiť z dôvodu starostlivosti o svojho nemobilného otca, a v súčasnej dobe požiadala o opatrovateľský príspevok. Poberá prídavky na 4 deti vo výške 94,08 eur a náhrade výživné. Vedie spoločnú domácnosť s A. I.. Okrem maloletej W. a Q., má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči P. Q. nar. XX.XX.XXXX a A. I. nar. XX.XX.XXXX, s otcom ktorej matka býva. Všetky svoje deti má matka v súčasnej dobe vo svojej osobnej starostlivosti. Jej priateľ poberá dávku v hmotnej núdzi 125 eur na kompenzáciu svojho zdravotného stavu, 17 eur na diétu a 31 eur mesačne na pohonné hmoty. Výdavky majú na platenie podnájmu 300 eur a na stravu. Maloletá W. je žiačkou 8. ročníka základnej školy, maloletý Q. žiakom 4. ročníka základnej školy. Deti na obedy ani do družiny v rámci školy nechodia, výdavky má na školské potreby a ich stravu, inak sú v bežnej výške. Q. navštevuje futbalový klub Lokomotíva I., kde platí poplatok 200 eur mesačne. Matka poukázala na to, že otec už 15 rokov riadne nepracuje, i keď v agentúre je dostatočná ponuka na prácu, keby chcel, mohol by pracovať aj viac, nielen dva týždne do mesiaca. Otec začne pracovať len keď je prejednávané výživné na deti. S deťmi sa otec už dlhšiu dobu nestretáva, neprispieva im ani nad rámec určeného výživného ani pri príležitosti ich sviatkov. Neprispeje žiadnou sumou ani maloletému Q., ktorý ho žiadal o zaslanie výživného z dôvodu, aby mohol ísť hrať futbal do I..

Kolízny opatrovník uviedol, že návrh na zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa, preto doporučil súdu tomuto návrhu nevyhovieť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom rozhodnutí v konaniach vedených na t.s. pod sp.zn. 20P/11/2008, 37P/26/2012 a 18P/66/2014, s potvrdením o pracovnom príjme otca a matky, s potvrdením o poberaní rodinných prídavkov na deti matkou, s rodným listom maloletej Q. S. a maloletého Q. U. S. a zistil nasledovný skutkový stav veci.

Rodičia maloletých detí boli manželia, v spoločnej domácnosti však nežili od roku 2007. Práva a povinnosti voči deťom boli upravené Rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 20P/11/2008-56 zo dňa 4.6.2008, ktorým boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na každé z detí sumou 2.000,- Sk (66,38 eur) mesačne. Otec sa opakovane domáhal podávaním návrhov na tunajší súd zníženia výživného na deti, pričom tieto návrhy boli súdom opakovane zamietnuté ako nedôvodné. Naposledy sa domáhal zníženia výživného návrhom zo dňa 1.2.2012, o ktorom rozhodol súd Rozsudkom č.k. 37P/26/2012-56 zo dňa 5.12.2012, ktorým bol návrh zamietnutý. Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 18P/66/2014-92 zo dňa 28.1.2015 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 25CoP/16/2015-174 zo dňa 11.11.2015, ktorým bolo zmenené rozhodnutie prvostupňového súdu v časti výživného, keď odvolací súd určil otcovi povinnosť prispievať na výživu každého z detí na čas po rozvedení manželstva sumou 50 eur mesačne.

Z potvrdenia spoločnosti IN Production s.r.o. Bratislava, zamestnávateľa otca detí súd zistil, že pracuje v tejto spoločnosti od 12.1.2016 na základe Dohody o vykonaní práce a dosahuje nepravidelný príjem.

Podľa § 62 ods.1 a 2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods.4 veta prvá Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods.5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

V predmetnej veci mal súd preukázané, že rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti a ani spoločne nehospodária, otec prispieva matke na ich výživu nepravidelne, rozhodnutím súdu mu bola určená povinnosť prispievať jej sumou 66,38 eur mesačne na každé z detí v období do rozvodu manželstva a povinnosť prispievať jej sumou vo výške 50 eur na každé z detí s účinnosťou od 9.12.2015, kedy nadobudol rozsudok o rozvode manželstva právoplatnosť v časti o výživnom na deti. Otec odôvodňoval svoj návrh na zníženie výživného tým, že mu v rokoch 2009 a 2013 pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti a v období po rokoch 2013 - 2014, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, sa nemá možnosť zamestnať v stálom pracovnom pomere. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh na zníženie výživného zo strany otca nebol podaný dôvodne, keď otec nepreukázal súdu, že by od posledného rozhodnutia súdu o výške výživného došlo na jeho strane k zmene pomerov. V tejto súvislosti je potrebné zohľadniť, že o návrhu na zníženie výživného naposledy rozhodoval tunajší súd v konaní vedenom pod sp.zn. 37P/26/2012, kedy súd preveril majetkové pomery a schopnosti otca platiť určené výživné v čase rozhodnom od podania návrhu, okrem toho rozhodoval súd o rozvode manželstva v konaní sp. zn. 18P/66/2014, kde opäť posudzoval schopnosti a možnosti otca platiť výživné na deti, keď súd rozhodnutím právoplatným 9.12.2015 určil mu povinnosť platiť výživné na deti sumou 50 eur na každé z nich. Súd pri tomto závere o možnostiach otca pritom vychádzal z totožných skutkových zistení ako musí súd vychádzať pri rozhodnutí v danej veci o návrhu na zníženie výživného, teda krajský súd už zohľadnil tvrdenia otca uvádzané v tomto konaní ako dôvod pre zníženie výživného, a to existencia ďalších vyživovacích povinností voči maloletej Q. a Q., ako aj to, že otec nepracuje po odpykaní si trestu v trvalom pracovnom pomere ale len na základe dohody s nepravidelným príjmom. Z týchto dôvodov, keď krajský súd vo svojom rozhodnutí v časti výživného na čas po rozvode manželstva už zhodnotil aktuálnu situáciu otca, pričom dospel k záveru, že otec je schopný vzhľadom na svoje terajšie možnosti platiť deťom výživné v sume 50 eur mesačne, a teda neboli preukázané podmienky pre určenie mu výživného v minimálnej zákonnej výške, nemohol súd ani v predmetnej veci rozhodnúť o znížení výživného na sumu 30 % zo sumy životného minima, keď otec nepreukázal takú zmenu pomerov na svojej strane, ktorá by odôvodňovala vyhovieť tomuto návrhu. Otec je tak aj naďalej povinný prispievať na výživu maloletej W. sumou 50 eur mesačne a na výživu maloletého Q. sumou 50 eur mesačne, na základe rozhodnutia o rozvode manželstva. Súd z týchto dôvodov návrh otca na zníženie výživného zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku s poukazom na to, že konanie sa mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.